

Yalancı Bir Baharda Gül Kıyımı

– Halit YILDIRIM · 25 Şubat 2019

Yalancı Bir Baharda Gül Kıyımı

Firavunun ayak izlerini kutsayan
İt suratlı çakallar musallat oldu mihrabıma
Sureti haktan görünen iblisler selamızı okuyorlar uluyarak
Bizi sırtumuzdan hançerlediler cahiliyye artığı münafıklar
Bu münafıklar ki
Kiblesi üç
Yüreği suç
Bakışı aç anne
Kirlentiler hayallerimi görmeden rüyasını
Yıktılar umutlarımı dudağımda bir dua iken
Dişlediler yüreğimi
Kanıyorum anne

Açmıyormuş meğerse
Yapma çiçeklerin tomurcukları
Şimdi baharlarda yalancı
Tomurcuklar var ya anne
Boğazına urgan takılan tomurcuklar
Hangi baharda açar acep
Kendime değil inan
Eli bağlı,
Gözü kör
Kulağı sağır
Kafalarını secdeye gömenlere
Zulme buğz bile edemeyenlere
Yanıyorum anne

Hani Kızıldeniz yutmuştu bunları
Hani zulüm olunca kan akardı suları Nil'in
Nerede kaldı çekirgeler anne
Yoksa bir damla gözyaşı
Bir içli ah yetmez mi tutuşturmaya cehennemi
Oysa ben bu zulüm ateşinin ortasında

Donuyorum anne
Yoksa Musa giderken götürdü mü?
Merhameti buralardan
Yoksa biz mi firavunlaştık anne
Ondan mıdır zindanlara hapsoluşumuz
Kuyulara atılışımız ondan mı?
Daha kaç bahar bekleyeceğiz
Kaç güneşi göndereceğiz getirsin diye
Umut dolu yarınları ülkeme
Oysa ben her bahar beklediğim muştular
Tomurcuklar açarken gelecek
Sanıyorum anne

Anne
Üzülme
Mahzun olma
O sehpalara şereflerini astılar bizi değil
İnsanlıkları sallanıyor şimdi morarmış yüzleriyle
Biz ölmedik anne ölmedik inan
Her yalancı baharda gül kıyımı olurmuş
Koparılmış tomurcuklar açmadan
Gül den korkanlara bülbül olurum anne
Kâbus olurum her gece yapışırım yakalarına
Ben ölmedim anne dünden daha diriyim
Belki sen görmüyorsun ama hisset beni
Ben her bahar intikam olup
Dönüyorum anne.